

بررسی اثر کودهای بیولوژیک بر گره‌زایی و رشد سویا (*Glycine max L.*) تحت تنش کم آبی بذر

معصومه تاجیک خاوه^{۱*}، ایرج الهدادی^۲، جهانفر دانشیان^۳ و امید آرمند پیشه^۴

تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۰۱/۲۰

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۰۴/۰۳

چکیده

به منظور بررسی تأثیر کودهای بیولوژیک بر قدرت رویش بذرها حاصل از تنش کم آبی سویا (*Glycine max L.*) و ویژگی‌های مرتبط، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با چهار تکرار در گلخانه تحقیقاتی پردیس اوریجان دانشگاه تهران در سال ۱۳۸۶ اجرا گردید. تیمارهای آزمایشی شامل کود بیولوژیک (تلقیح بذرها با *Bradyrhizobium japonicum* و *B. japonicum* تلقیح توأم با *Pseudomonas* و *B. japonicum* (Clark×Hobbit) و لاین ZaltaZalha)، رقم (*Glomus mosseae* و *B. japonicum* *fluorescens*) و تلقیح توأم با *B. japonicum* و *ZaltaZalha*)، رقم (Clark×Hobbit) و لاین ZaltaZalha) و تنش کم آبی [آبیاری پس از ۵۰ (آبیاری مطلوب)، ۱۰۰ (تنش متوسط) و ۱۵۰ (تنش شدید)] میلی متر تبخیر کلاس A در مزرعه گیاه مادری] بودند. نتایج نشان داد که تنش کم آبی تأثیر منفی برکیفیت بذر داشت و موجب کاهش قابلیت ظهور گیاهچه، متوسط ظهور گیاهچه روزانه، وزن خشک ساقه، برگ و ریشه و تعداد گره شد. در مقایسه ارقام، رقم زالتزالها با وزن خشک ساقه و تعداد برگ بیشتر، رقم برتر بود. کاربرد کود بیولوژیک بر قطر ساقه، وزن خشک ساقه، برگ و ریشه و تعداد برگ و گره مؤثر بود و تلقیح توأم بذرها با برآمدی ریزوبیوم و گلوموس موجب افزایش صفات مذکور شد. همچنین کاربرد کود بیولوژیک در سطوح مختلف تنش کم آبی بر وزن خشک ساقه ارقام مؤثر بود و تلقیح توأم بذرها ارقام با برآمدی ریزوبیوم و گلوموس موجب افزایش وزن خشک ساقه شد.

واژه‌های کلیدی: قابلیت ظهور گیاهچه، کیفیت بذر، گلوموس موسه

مقدمه

بدست آمده است. راندمان تولید در هکتار سویای آبی کشور ۲۶۱۵ کیلوگرم و عملکرد دیم ۱۹۴۷ کیلوگرم بوده است (Anonymous, 2005). وقوع تنش کم آبی در طول رشد گیاه، مخصوصاً در مراحل زایشی در درجه اول از عملکرد گیاه و نهایتاً قوه نامیه بذرهای حاصل می‌کاهد. دورنیاس و همکاران (Dorenbos et al., 1989) گزارش کردن که بین وزن بذر با جوانهزنی و بنیه بذر ارتباطی وجود دارد، بطوطیکه با کاهش وزن بذر در اثر تنش، بنیه بذر کاهش می‌یابد. کیفیت و کمیت بذر به عوامل متعددی مانند خاک، اقلیم و اجرای عملیات زراعی در دوره رشد و نمو گیاه مادری از کاشت تا برداشت بستگی دارد. در اقلیمهای خشک و نیمهخشک که کشور ما را نیز در بر می‌گیرد، تنش خشکی یکی از عوامل اصلی کاهش کیفیت و کمیت بذر گیاهان می‌باشد. در آزمایشی مشخص گردید تنش خشکی در مرحله نمو بذر سویا موجب کاهش بنیه بذر شد (Stankova & Stankov, 2001). بنابراین استفاده از راهبردهایی برای کاهش اثر منفی تنش خشکی بر کیفیت بذر از اهمیت خاصی برخوردار است. خاک یک سیستم پیچیده است که توسط موجودات کوچک مختلف

سویا (*Glycine max L.*) یکی از مهمترین دانه‌های روغنی در جهان و ایران می‌باشد. در حال حاضر کشور بیش از ۸۰ درصد نیاز به روغن را از خارج تامین می‌نماید و دستیابی به خود کفایی در تامین روغن مورد نیاز کشور از اهداف مهم توسعه کشاورزی ایران می‌باشد. سطح زیر کشت سویا در ایران در سال زراعی ۱۳۸۳-۸۴ حدود ۸۲ هزار هکتار برآورد شد که متعلق به استان‌های آذربایجان شرقی، اردبیل، گلستان، گیلان، لرستان، مازندران و همدان می‌باشد که حدود ۶۸۸/۸۳ درصد آن آبی و ۳۱/۱۷ درصد نیز به صورت دیم بوده است. میزان تولید سویای کشور حدود ۱۹۸ هزار تنش برآورد شده که ۷۴/۷۹ درصد آن از کشت آبی و ۲۵/۲۱ درصد مابقی از کشت دیم

۱، ۲، ۳ و ۴- به ترتیب دانشجوی دکتری و دانشیار پردیس اوریجان، دانشگاه تهران، دانشیار موسسه اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج و دانشجوی دکتری دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد

(E-mail: tajik@ut.ac.ir)

(*)- نویسنده مسئول:

ژرپونیکوم، تلقیح تؤمن بذرها با باکتری‌های برادی‌ریزوبیوم ژرپونیکوم و سودوموناس فلورسنس و تلقیح تؤمن بذرها با باکتری برادی‌ریزوبیوم ژرپونیکوم و قارچ گلوموس موسه، تیمار رقم شامل رقم زالتالها و لاین Clark×Hobbit و عامل تنفس کم‌آبی ایجاد شده در گیاه مادری در سه سطح شامل آبیاری پس از ۵۰ (آبیاری مطلوب)، ۱۰۰ (تنش متوسط) و ۱۵۰ (تنش شدید) میلی‌متر تبخیر از تشتک تبخیر کلاس A بودند. برای اجرای این آزمون، تعداد ۱۲ بذر به صورت تصادفی از هر یک از سطوح تنش کم‌آبی انتخاب شد و پس از تلقیح با کودهای بیولوژیک، در گلدان‌های چهار کیلوگرم که حاوی مasse شسته شده بود کشت گردید. جهت رفع کمبود عناصر غذایی گلدان‌ها، از محلول غذایی بدون نیتروژن استفاده گردید (Beck et al., 1993). برای تهیه ۲ لیتر از محلول غذایی بدون نیتروژن، ۱۰ میلی‌لیتر از هر استوک را به ۱۰ لیتر آب مقطر افزوده و پس از به‌هم زدن، ۱۰ لیتر آب مقطر دیگر به آن اضافه شد و توسط NaOH یک نرمال، pH محلول بین ۶/۶-۷/۶ تنظیم گردید. فرمول تهیه این محلول غذایی در جدول ۱ آمده است. هر گلدان به صورت یک روز در میان با ۲۰۰ میلی‌لیتر از این محلول غذایی آبیاری شد.

جدول ۱- ترکیبات غذایی بدون نیتروژن

Table 1- Nutrient component of free Nitrogen

نوع محلول Stock type	ترکیب Component	مقدار (گرم بر لیتر) Amount (g.l ⁻¹)
1	کلرید کلسیم دو آب CaCl ₂ . 2H ₂ O	294.1
2	فسفات پتاسیم KH ₂ PO ₄	136.1
3	سولفات میزبیم هفت آب MgSO ₄ . 7H ₂ O سولفات بتاسیم K ₂ SO ₄ سولفات منگنز MnSO ₄ . H ₂ O	123.3 87.0 0.338
4	بورات H ₃ BO ₃ سولفات روی هفت آب ZnSO ₄ . 7H ₂ O سولفات مس پنج آب CuSO ₄ . 5H ₂ O مولیبدات سدیم دو آب NaMoO ₂ . 2H ₂ O سولفات کبالت هفت آب CoSO ₄ . 7H ₂ O	0.247 0.288 0.100 0.048 0.056
5	سیترات آهن Fe Citrate ⁺	5.4

شامل باکتری‌ها، قارچ‌ها، اکتینومایست‌ها کلونیزه شده است. خاک جایی است که میکرووارگانیسم‌ها در حضور ریشه‌های گیاه که ریزوسفر نامیده می‌شود وجود دارند. باکتری‌ها (که نوع غالب میکرووارگانیسم‌های خاک می‌باشند) و در ریزوسفر رشد می‌کنند ریزوبارکتری‌ها نامیده می‌شوند و باکتری‌های ریزوسفری که سبب بعضی مکانیسم‌های مستقیم یا قابلیت القای رشد گیاه هستند به عنوان باکتری‌های ریزوسفری افزاینده رشد گیاه نامیده می‌شوند (Kloepper et al., 1989). آنها یکی که باعث افزایش رشد گیاه از طریق غیرمستقیم می‌شود به عنوان کنترل زیستی باکتری‌های افزاینده رشد گیاه نامیده می‌شوند. تحریک مستقیم گیاه وقتی انجام می‌شود که باکتری‌های افزاینده رشد گیاه ترکیباتی فراهم کند که بر متabolیسم گیاه یا وقتی آنها تسهیل می‌کنند دستیابی گیاه به عناصر غذایی غیرقابل دسترس از خاک. در باکتری‌های افزاینده رشد مهمترین اثر فرآیندهای تحریک کنندگی رشد گیاه در کنار تثبیت نیتروژن، تولید هورمون‌های گیاهی یا ترکیبات تنظیم کننده رشد گیاه می‌باشد. مثال‌ها شامل تولید ایندول-۳-استیک اسید توسط/ازتوپاکتر دی‌آزوتروفوس و هرباسپیریلیوم سروپیدایسه: زه‌آتین و اتیلن توسط سویه‌های آزوسپیریلیوم؛ اسید جیرلیک توسط آزوسپیریلیوم لیپوفروم سویه op33؛ و اسید آبسیزیک توسط آزوسپیریلیوم برازیلنس سویه‌های cal (Perig et al., 2005) AZ39 اینکه گیاه میزان مواد پرورده کمتری را کسب می‌کند در نتیجه اندوخته کمتری در اختیار بذرها قرار گرفته و همچنین در صورتی که کم‌آبی در زمان پر شدن دانه‌ها باشد تأثیر منفی بر قوه نامیه و بنیه بذر خواهد گذاشت. از طرفی با توجه به توانایی‌هایی که هر کدام از باکتری و قارچ دارند، لذا بررسی اثر آنها به صورت جداگانه و ترکیبی و همچنین اثر افزایشی آنها جائز اهمیت است. حال ناآوری در این بررسی بدین صورت در نظر گرفته شد که آیا باکتری و قارچ می‌توانند قوه نامیه و بنیه بذر کاهش یافته را ارتقاء دهند یا خبر و همچنین چه تأثیری بر میزان گره‌های ریشه که تثبیت کننده نیتروژن هستند دارد.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی اثرات تلقیح باکتری‌های برادی‌ریزوبیوم ژرپونیکوم، سودوموناس فلورسنس و قارچ گلوموس موسه بر خصوصیات کیفی بذرهای حاصل از تنش کم‌آبی یک رقم و یک لاین سویا در شرایط کنترل شده، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی در چهار تکرار در گلخانه پردازی ابوریحان داشتگاه تهران در سال ۱۳۸۶ انجام شد. بدین منظور از بذرهای به دست آمده از گیاهانی که تحت تأثیر سه سطح تنش کم‌آبی قرار گرفته بودند استفاده شد. بنابراین، تیمارها عبارت از فاکتور کود بیولوژیک در سه سطح شامل تلقیح بذرها با باکتری برادی‌ریزوبیوم

جوانزنی و ظهور گیاهچه گردید و همچنین باکتری تاثیری بر ظهور گیاهچه نداشت، ولی پس از رویش وزن خشک برگ و ساقه، سطح برگ و شاخص بنیه گیاهچه را نسبت به عدم تلقیح افزایش داد. اثر تنش بر متوسط ظهور گیاهچه روزانه معنی دار ($p \leq 0.05$) بود (جدول ۲) و با افزایش شدت تنش از متوسط ظهور گیاهچه روزانه کاسته شد (جدول ۳). بذرها سویاً تولید شده در شرایط تنش خشکی دارای کیفیت پایین‌تری هستند. درنتیجه این بذرها دیرتر اقدام به جوانزنی کرده و در این شرایط، سرعت ظهور گیاهچه روزانه کاهش می‌یابد (FAS, 2005). هادی و همکاران (2009) (Hadi et al., 2009) در بررسی که روی بذر سویا تحت تنش خشکی و تلقیح شده با باکتری برادی ریزوپیوم ژاپونیکوم و ازتوپاکتر کروکوکوم انجام دادند نتیجه گرفتند که تنش خشکی باعث کاهش سرعت و عدم یکنواختی جوانزنی و ظهور گیاهچه گردید و همچنین باکتری تاثیری بر ظهور گیاهچه نداشت، ولی پس از رویش وزن خشک برگ و ساقه، سطح برگ و شاخص بنیه گیاهچه را نسبت به عدم تلقیح افزایش داد.

اثر کود بیولوژیک بر قطر ساقه معنی دار ($p \leq 0.05$) بود (جدول ۲)، به طوری که تلقیح تواأم بذرها با برادی ریزوپیوم و گلوموس قطر ساقه را افزایش داد (جدول ۳). در آزمایشی، تلقیح سویا با قارچ میکوریزای آرباسکولار (*Glomus fasciculatum*) موجب افزایش قطر ساقه گردید (Khan, 2006). اثر تنش و رقم بر قطر ساقه معنی دار ($p \leq 0.05$) بود (جدول ۲). مقایسه میانگین اثر متقابل تنش و رقم بر قطر ساقه نشان داد که در شرایط آبیاری مطلوب و تنش شدید، ارقام از نظر این صفت با هم تفاوتی نداشتند در صورتی که در شرایط تنش متوسط، رقم زالتالها دارای قطر ساقه بیشتری بود (جدول ۴).

اثر تنش، رقم و کود بیولوژیک بر وزن خشک ساقه معنی دار ($p \leq 0.05$) بود (جدول ۲). در این خصوص، با افزایش شدت تنش از وزن خشک ساقه کاسته شد (جدول ۳). محققین طی آزمایشی روی سویا، نتیجه گرفتند که میزان کلسیم در بذرهای حاصل از آبیاری مطلوب سه برابر میزان کلسیم در بذرهایی است که تحت تنش خشکی بودند (Stankova & Stankov, 2001) و با استناد به گزارشات موجود مبنی بر نقش مهم کلسیم در سنتر دیوارهای جدید و نمو سلول‌های تقسیم شده (Thiagarajan & Ahmad, 1993) (Thiagarajan & Ahmad, 1993)، می‌توان علت کاهش وزن خشک ساقه رشد یافته از بذرها حاصل از تنش کم آبی را همین مسئله دانست. در مقایسه ارقام نیز، رقم زالتالها دارای وزن خشک ساقه بیشتری بود، همچنین تلقیح تواأم بذرها با برادی ریزوپیوم و گلوموس موجب افزایش وزن خشک ساقه شد و کمترین وزن خشک ساقه از کاربرد برادی ریزوپیوم به تنها یاری حاصل شد (جدول ۴). در آزمایشی اثر باکتری برادی ریزوپیوم و که قارچ میکوریزا وزیکولار آرباسکولار روی سویا مورد بررسی قرار گرفت و مشخص گردید که قارچ میکوریزا به طور بسیار معنی داری موجب افزایش وزن خشک ساقه شد (Aliasgharzad et al., 2006).

به منظور تعیین قابلیت ظهور گیاهچه و ویژگی‌های مرتبط، تعداد گیاهچه‌های ظاهر شده در سطح خاک تا ۱۴ روز پس از کاشت یادداشت برداری شد و داده‌های حاصل برای محاسبه شاخص‌های زیر مورد استفاده قرار گرفتند. شاخص ظهور گیاهچه در مزرعه^۱ (FEI) با استفاده از رابطه زیر محاسبه گردید (Ram et al., 1989).

$$\text{معادله (1)} \\ \text{FEI} = \frac{F}{P} \times 100$$

که در این معادله، F: ظهور نهایی گیاهچه در مزرعه و P: قوه نامیه بذر^۲ (به صورت درصد) می‌باشد. همچنین، سرعت ظهور گیاهچه‌ها در مزرعه^۳ (گیاهچه در روز) با در نظر گرفتن تاریخ نخستین آبیاری به عنوان تاریخ کاشت و با استفاده از رابطه زیر تعیین گردید:

$$\text{معادله (2)} \\ \text{FER} = \frac{FFE}{D}$$

که در این معادله، FFE: ظهور نهایی گیاهچه (درصد) و D: تعداد روز از کاشت تا پایان یادداشت برداری می‌باشد. پس از گذشت ۶۵ روز از زمان کاشت، جهت بررسی تشکیل گره روی ریشه‌ها گلدان‌ها تخلیه شدند و ریشه‌ها مورد شستشو قرار گرفتند و تعداد گره‌ها شمارش شد. همچنین شاخص‌هایی نظیر تعداد برگ و قطر ساقه (در ناحیه بین گره اول و دوم با استفاده از کولیس با دقت ۰/۰۵ میلی‌متر) و وزن خشک ریشه، ساقه و برگ (پس از خشک کردن در آون با دمای ۷۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۴۸ ساعت) با استفاده از ترازوی دقیق بر حسب گرم اندازه‌گیری شدند. در پایان، داده‌های حاصل توسط برنامه نرم‌افزاری SAS (ver 11.0) مورد تجزیه آماری قرار گرفتند و میانگین‌ها با آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال پنج درصد مقایسه شدند.

نتایج و بحث

نتایج نشان داد که اثر تنش کم‌آبی بر قابلیت ظهور گیاهچه معنی دار ($p \leq 0.05$) بود (جدول ۲) و با افزایش شدت تنش، از قابلیت ظهور گیاهچه کاسته شد (جدول ۳). در آزمایشی تأثیر تنش خشکی در مرحله پرشدن بذرها سویا بر درصد ظهور گیاهچه مورد بررسی قرار گرفت و مشخص گردید که تنش باعث کاهش ظهور گیاهچه شد (Hadi et al., 2009). هادی و همکاران (Wasule et al., 2002) در بررسی که روی بذر سویا تحت تنش خشکی و تلقیح شده با باکتری برادی ریزوپیوم ژاپونیکوم و ازتوپاکتر کروکوکوم انجام دادند نتیجه گرفتند که تنش خشکی باعث کاهش سرعت و عدم یکنواختی

1- Field emergence index

2- Seed viability

3- Field emergence rate

برادی ریزوپیوم و گلوموس و کمترین آن از کاربرد برادی ریزوپیوم به تنهایی حاصل شد (جدول ۳) که این نتایج با نتایج گروهی از محققین Diar kianmehr et al., 2000; Diop et al., 2006; Hadi et al., 2003; Khan, 2006 هادی و همکاران (2009) گزارش کردند در سطوح مختلف آبیاری، تیمارهای تلقیح با باکتری از ارتفاع، وزن خشک برگ، ساقه، گیاهچه و بنیه بیشتری نسبت به عدم تلقیح برخوردار بودند. تلقیح بذرهای حاصل از شرایط تنش شدید با برادی ریزوپیوم ژایپونیکوم وزن خشک ریشه‌چه را نسبت عدم تلقیح افزایش داد. بنابراین کاربرد باکتری باعث افزایش بنیه گیاهچه بذرهای حاصل از شرایط آبیاری محدود گردید. بنابراین با توجه به نتیجه این آزمایش و بررسی‌های انجام شده مشخص می‌شود که حضور توأم باکتری برادی ریزوپیوم ژایپونیکوم به همراه یک باکتری یا قارچ دیگر اثر افزایشی داشته و با توجه به شرایطی که برای گیاه فراهم می‌کنند که در نهایت باعث افزایش وزن خشک ریشه می‌شود. اثر تنش و کود بیولوژیک بر تعداد گره معنی دار ($p \leq 0.05$) بود (جدول ۲). در شرایط تنش شدید، تعداد گره کاهش یافت و کمترین تعداد گره از کاربرد برادی ریزوپیوم به تنهایی حاصل شد در صورتی که تلقیح توأم بذرها با برادی ریزوپیوم به همراه سودوموناس یا گلوموس، تعداد گره را افزایش داد (جدول ۳). در آزمایشی روی سویا، اثرات متقابل بین باکتری همزیست برادی ریزوپیوم و باکتری سودوموناس پوچیداً مورد بررسی قرار گرفت و مشخص گردید که تلقیح توأم بذرها با باکتری‌های مذکور به طور معنی داری گره‌زایی ریشه را افزایش داد (Saha et al., 1990). همچنین در آزمایشی همزیستی سه گانه سویا، برادی ریزوپیوم ژایپونیکوم و قارچ میکوریزی آرباسکولار مورد بررسی قرار گرفت و مشخص شد که همزیستی سه جانبه منجر به افزایش گره‌زایی شد (Asadi Rahmani, 1999). محققین علت این امر را در گیاهان میکوریزایی، افزایش جذب فسفر توسط گیاه دانستند (Albrecht et al., 1999). اثر متقابل تنش و رقم بر تعداد گره معنی دار ($p \leq 0.05$) بود (جدول ۲). مقایسه میانگین اثر متقابل تنش و رقم بر این صفت نشان داد که در شرایط آبیاری مطلوب، ارقام از نظر این صفت با هم تفاوت معنی داری نداشتند، ولی در شرایط تنش متوسط، لاین Clark×Hobbit و در شرایط تنش شدید، رقم زالتالها تعداد گره بیشتری داشت (جدول ۴). اثر متقابل تنش و کود بر تعداد گره بسیار معنی دار بود (جدول ۲). مقایسه میانگین اثر متقابل تنش و کود نشان داد که در شرایط آبیاری مطلوب و تنش متوسط، تلقیح توأم بذرها با برادی ریزوپیوم و سودوموناس و در شرایط تنش شدید، تلقیح توأم بذرها با برادی ریزوپیوم و گلوموس موجب افزایش تعداد گره شد (جدول ۴). در آزمایشی، تأثیر باکتری سودوموناس استریانا بر همزیستی برادی ریزوپیوم با سویا مورد بررسی قرار گرفت و مشخص شد که تلقیح توأم دو باکتری به طور معنی داری گره‌زایی را افزایش داد (Zaidi, 2003).

متقابل تنش و کود بیولوژیک بر وزن خشک ساقه معنی دار ($p \leq 0.05$) بود (جدول ۲). مقایسه میانگین اثر متقابل تنش و کود بیولوژیک بر وزن خشک ساقه نشان داد که در سطوح مختلف تنش کم‌آبی، تلقیح توأم بذرها با برادی ریزوپیوم و گلوموس موجب افزایش وزن خشک ساقه شد (جدول ۴). اثر متقابل رقم و کود بر وزن خشک ساقه معنی دار ($p \leq 0.05$) بود (جدول ۲). مقایسه میانگین اثر متقابل رقم و کود بر این صفت نشان داد که تلقیح توأم بذرها ارقام با برادی ریزوپیوم و گلوموس موجب افزایش وزن خشک ساقه گردید (جدول ۴). محققین گزارش کردند تلقیح بذرهای تاجریزی (*Solanum L.* (*nigrum*) با قارچ میکوریزای آرباسکولار (*Glomus G. versiforme* و *G. mosseae aggregatum* Dorenbos et al., 1989) به طور بسیار معنی داری وزن خشک ساقه را افزایش داد (جدول ۲). اثر متقابل سه گانه تنش، رقم و کود بیولوژیک بر وزن خشک ساقه معنی دار ($p \leq 0.05$) بود (جدول ۲)، به طوری که در سطوح مختلف تنش کم‌آبی، تلقیح توأم بذرها ارقام با برادی ریزوپیوم و گلوموس موجب افزایش وزن خشک ساقه شد (جدول ۵). محققین نیز گزارش کردند که تلقیح سویا با قارچ میکوریزای آرباسکولار، وزن خشک ساقه را افزایش داد (Khan, 2006).

اثر رقم و کود بیولوژیک بر تعداد برگ بسیار معنی دار ($p \leq 0.01$) بود (جدول ۲)، به طوری که رقم زالتالها برگ بیشتری تولید نمود و تلقیح توأم بذرها با برادی ریزوپیوم و گلوموس موجب افزایش تعداد برگ شد (جدول ۳). در آزمایشی اثر همزیستی قارچ میکوریزای آرباسکولار بر رشد گیاه بروموس مورد بررسی قرار گرفت و مشخص گردید که تلقیح گیاه بروموس با قارچ میکوریزای، تعداد برگ در هر گیاه را افزایش داد (Diop et al., 2003).

اثر تنش کم‌آبی و کود بیولوژیک بر وزن خشک برگ بسیار معنی دار ($p \leq 0.01$) بود (جدول ۲)، به طوری که با افزایش شدت تنش از وزن خشک برگ کاسته شد (جدول ۳). کاهش وزن خشک برگ به موازات تنش کم‌آبی را می‌توان به اختلال در فتوستنتری مادری به واسطه کمبود رطوبت خاک و کاهش تولید مواد فتوستنتری جهت ارائه به بذرها در حال رشد و نهایتاً عدم دستیابی به ذخایر کافی بذرها نسبت داد. تلقیح توأم بذرها با برادی ریزوپیوم و گلوموس صفت مذکور را افزایش داد (جدول ۳) که در آزمایشی علت این امر، تولید هورمون‌های محرك رشد گیاه توسط قارچ میکوریزای آرباسکولار بیان شد (Allen, 2003). همچنین محققین دیگری افزایش فتوستنتر گیاهان میکوریزایی به انواع غیرمیکوریزایی را علت این عامل دانستند (Antunes, 2004).

اثر تنش بر وزن خشک ریشه معنی دار ($p \leq 0.05$) بود (جدول ۲)، به طوری که با افزایش شدت تنش از وزن خشک ریشه کاسته شد (جدول ۲). اثر کود بیولوژیک بر وزن خشک ریشه معنی دار ($p \leq 0.05$) بود (جدول ۲) و بیشترین وزن خشک ریشه از تلقیح توأم بذرها با

جدول -۲- تجزیه واریانس صفات مورب بررسی سویا تحت تأثیر تنش کم آبی، رقیم و کود بیولوژیک

منبع تغییرات S.O.V	درجه ازادی df	قابلیت ظهور گیاهچه Final emergence index	متوسط ظهور گیاهچه در روزانه Maen daily emergence	قطر ساقه stem diameter	تعداد برگ Leaf number	وزن خشک ساقه Leaf dry weight	وزن خشک برگ Leaf dry weight	وزن خشک ریشه Root dry weight	تعداد گره Node number
تنش کم آبی Water deficit stress	2	547.00*	2.79*	0.06	0.31	0.028**	0.103**	0.077*	32.00**
کود بیولوژیک Biofertilizer	1	1.00	0.01	0.13	0.93**	0.018**	0.012	0.001	7.00
تنش کم آبی × کود بیولوژیک Stress× Biofertilizer	2	169.00	0.86	0.13*	0.05	0.001	0.010	0.017	33.00**
کود بیولوژیک Biofertilizer	2	185.00	0.95	0.14*	0.65**	0.030**	0.080**	0.140**	38.00**
تنش کم آبی × کود بیولوژیک Stress× Biofertilizer	4	229.00	1.17	0.03	0.06	0.003**	0.008	0.009	28.00**
کود بیولوژیک × کود بیولوژیک Cultivar× Biofertilizer	2	120.00	0.61	0.03	0.08	0.010**	0.019	0.012	19.00**
تنش × کود بیولوژیک Stress× Biofertilizer	4	62.00	0.31	0.03	0.07	0.003*	0.001	0.003	5.00
کود بیولوژیک Biofertilizer	54	148.00	0.72	0.03	0.13	0.001	0.006	0.024	3.00
Error (%)		16.12	16.12	6.43	8.05	5.75	13.99	26.56	18.49
ضریب تحریکات C.V (%)									

* and ** are significant difference at 5 and 1% levels probability, respectively.
 * تنش کم آبی در سطح ۵٪ و ** تنش کم آبی در سطح ۱٪ معنی‌دارند.

جدول ۳- مقایسه میانگین صفات موردنیزد سویا تحت تأثیر تنش کم آبی، رفه و کود پیوژنوزک

Table 3- Means comparison of determined characteristics of soybean at water deficit stress, cultivar and biofertilizer levels

* Means in each column and for each treatment followed by similar letter(s) are not significantly different at 5% probability level, using DMRT test.

در آزمایشی دیگر، تلقیح بذرها سویا با سویه USDA110 برادی رینزوبیوم ژاپنیکوم و مخلوط گونه‌های گلوموس باعث افزایش بسیار معنی دار گره‌زایی نسبت به برادی رینزوبیوم تنها شد (Rasi por & Aliasgharzad, 2007). همچنین، در تحقیقی، ترکیب قارچ *Phaseolus vulgaris* L. (Ahmad, 1995) و در تحقیق دیگری ترکیب قارچ *Glomus pallidum* Hall. (Glomus pallidum Hall.) و سویه میکوریزا آرباسکولار رینزوبیوم در لویبا فرمز (JRC29) برادی رینزوبیوم در لویبا چشم بللی (*Vigna sinensis*) (Thomas & Costa, 1996) سبب افزایش تعداد گره شد. نتیجه این آزمایش با بررسی هادی و همکاران (Hadi et al., 2010) که گیاهان حاصل از بذرهای شرایط تنش خشکی از تعداد و وزن خشک گره ریشه بیشتری برخوردار بودند و افزودن از توپاکتر کروکوکوم به مایه تلقیح سویا تعداد و وزن تر گره ریشه را نسبت به تلقیح با مایه تلقیح سویا افزایش داد مطابقت داشت. اثر متقابل رقم و کود بر تعداد گره معنی دار ($P \leq 0.05$) بود (جدول ۲). مقایسه میانگین اثر متقابل رقم و کود نشان داد که رقم زالتازالها در تلقیح با برادی رینزوبیوم تعداد گره بیشتری نسبت به لاین Clark x Hobbit تولید نمود، ولی در سایر سطوح کود بیولوژیک، ارقام تفاوتی از نظر این صفت با هم نداشتند (جدول ۴). در تحقیقی بر روی سویا نیز مشخص گردید که برادی رینزوبیوم بر تعداد گره‌های ریشه‌ای تأثیر معنی دار و مثبت داشت (Rosas et al., 2002). هادی و همکاران (Hadi et al., 2010) نتیجه گرفتند که گیاهان حاصل از بذرهای شرایط تنش خشکی از تعداد و وزن خشک گره ریشه بیشتری برخوردار بودند و افزودن از توپاکتر کروکوکوم به مایه تلقیح سویا تعداد و وزن تر گره ریشه را نسبت به تلقیح سویا افزایش داد.

بنابراین در این بررسی مشخص شد که تنش کم‌آبی تأثیر منفی بر کیفیت بذر داشت و موجب کاهش قابلیت ظهر گیاهچه، متوسط ظهر گیاهچه روزانه، وزن خشک ساقه، برگ و ریشه و تعداد گره شد. در مقایسه ارقام، رقم زالتازالها با وزن خشک ساقه و تعداد برگ بیشتر، رقم برتر بود. کاربرد کود بیولوژیک بر قطر ساقه، وزن خشک ساقه، برگ و ریشه و تعداد برگ و گره مؤثر بود و تلقیح توأم بذرها با برادی ریزوبیوم و گلوموس موجب افزایش صفات مذکور شد. همچنین کاربرد کود بیولوژیک در سطوح مختلف تنش کم‌آبی بر وزن خشک ساقه ارقام مؤثر بود و تلقیح توأم بذرها ارقام با برادی ریزوبیوم و گلوموس موجب افزایش وزن خشک ساقه شد.

جدول ۴- مقایسه میانگین اثر متقابل دگانه تیمارها بر صفات مود بروسی سویا

* Means in each column and for each treatment followed by similar letter(s) are not significantly different at 5% probability level, using DMRT test.

جدول ۵- مقایسه میانگین اثر متقابل سه گانه تیمارها بر صفات مود بررسی سویا
Table 5- Mean comparison of the twofold interaction effects of treatments on determined characteristics of soybean

تنش کم آبی Water deficit stress (mm)	رُس Cultivar	کود بیولوژیک Biofertilizer	متوسط ظهور Qabilat-e-zohoor	قطر ساقه (میلی-متر) Kiahejdeh dorzane (Kiahejdeh/roza) Final emergence index	تعداد برگ Leaf number	وزن خشک وزن خشک (گرم) وزن خشک برگ (گرم) ساقه (گرم) Stem dry weight	وزن خشک برگ (گرم) ساقه (گرم) Leaf dry weight	وزن خشک ریشه (گرم) Root dry weight	تعداد گره Node number	
50	Zalta Zahra	<i>B. japonicum</i>	79.00 abc*	2.75 a	4.50 abc	0.48 d-g	0.53 c-f	0.55 abc	11.30 ab	
		<i>P. fluorescens+B. japonicum</i>	88.00 a	6.30 a	2.92 ab	4.70 ab	0.57 b	0.66 ab	0.67 abc	12.30 a
		<i>G. mosseae+B. japonicum</i>	79.00 abc	5.70 abc	2.98 d-g	5.00 a	0.63 a	0.66 ab	0.67 abc	8.80 bcd
	Clark×Hobbit	<i>B. japonicum</i>	81.00 ab	5.80 ab	2.70 ab	4.30 bc	0.49 d-g	0.57 b-e	0.55 abc	7.50 d
		<i>P. fluorescens+B. japonicum</i>	75.00 abc	5.40 abc	2.84 def	4.60 abc	0.53 cd	0.61 bcd	0.70 ab	12.00 a
		<i>G. mosseae+B. japonicum</i>	75.00 abc	5.40 abc	2.78 ab	4.60 abc	0.55 bc	0.74 a	0.74 a	8.50 cd
100	Zalta Zahra	<i>B. japonicum</i>	73.00 abc	5.20 abc	2.76 cd	4.50 abc	0.47 e-h	0.58 b-e	0.51 abc	7.00 de
		<i>P. fluorescens+B. japonicum</i>	69.00 abc	4.90 abc	2.92 e-h	4.60 abc	0.52 cd	0.59 b-e	0.58 abc	11.00 abc
		<i>G. mosseae+B. japonicum</i>	79.00 abc	5.70 abc	3.02 e-h	4.70 ab	0.58 d	0.66 ab	0.63 abc	7.50 d
	Clark×Hobbit	<i>B. japonicum</i>	81.00 ab	5.80 ab	2.68 bed	4.40 bc	0.49 d-g	0.52 def	0.51 abc	7.00 de
		<i>P. fluorescens+B. japonicum</i>	79.00 abc	5.70 abc	2.56 bed	4.50 abc	0.47 e-g	0.47 def	0.55 abc	12.30 a
		<i>G. mosseae+B. japonicum</i>	77.00 abc	5.50 abc	2.81 bc	4.60 ab	0.51 c-f	0.66 abc	0.71 ab	12.30 a
150	Zalta Zahra	<i>B. japonicum</i>	67.00 bc	4.80 bc	2.63 cd	4.60 bc	0.45 gh	0.49 def	0.50 abc	9.00 bcd
		<i>P. fluorescens+B. japonicum</i>	81.00 ab	5.80 ab	2.80 h	4.30 bc	0.49 d-g	0.52 def	0.57 abc	7.00 de
		<i>G. mosseae+B. japonicum</i>	65.00 bc	4.60 bc	2.65 gh	4.80 ab	0.51 cde	0.57 b-f	0.63 abc	11.30 ab
	Clark×Hobbit	<i>B. japonicum</i>	71.00 abc	5.10 abc	2.69 fgh	4.00 c	0.46 fgh	0.47 ef	0.47 bc	4.80 e
		<i>P. fluorescens+B. japonicum</i>	77.00 abc	5.50 abc	2.75 cde	4.30 bc	0.43 h	0.42 f	0.43 c	6.80 de
		<i>G. mosseae+B. japonicum</i>	60.00 c	4.30 c	2.87 cd	4.50 abc	0.50 def	0.55 b-f	0.61 abc	8.30 d

* در هر سه تیمار مطابق با آزمون دانکی در مطلع دارای تفاوت معنی‌دار نداشتند.

* Means in each column and for each treatment followed by similar letter(s) are not significantly different at 5% probability level, using DMRT test.

منابع

- 1- Ahmad, M.H. 1995. Compatibility and Co-selection of VAM fungi and *rhizobia* for tropical legumes. Critical Reviews in Biotechnology 115: 229-239.
- 2- Albrecht, C., Geurts, R., and Bisseling, T. 1999. Legume nodulation and mycorrhizae formation, two extremes in host specificity meet. The EMBO Journal 18(2): 281-288.
- 3- Aliasgharzad, N., Neyshabouri, M.R., and Salimi, G. 2006. Effects of arbuscular mycorrhizal fungi and *Bradyrhizobium japonicum* on drought stress of soybean. Biologia, Bratislava 19: 324-328.
- 4- Allen, M.F. 2003. The Ecology of Mycorrhizae. Cambridge University Press. New York 534 pp.
- 5- Allen, M.F., Smith, W.K., Moore, Jr T.S., and Christensen, M. 1981. Comparative water relations and photosynthesis of mycorrhizal and non-mycorrhizal *Bouteloua gracilis*. New Phytologist 88: 683-693.
- 6- Antunes, P.M. 2004. Determination of nutritional and signaling factors involved in the tripartite symbiosis formed by arbuscular mycorrhizal fungi, *Bradyrhizobium* and soybean. PhD Thesis. The University of Guelph.
- 7- Asadi Rahmani, H. 1999. Study of the possibility of predicate and necessary for inoculation soybean as based of determination number of *Bradyrhizobium japonicum* and N mineralization potential in soybean grow under soils. MSc Thesis. The University of Tehran, Iran. (In Persian with English Summary)
- 8- Beck, D.P., Materon, L.A., and Afandi, F. 1993. Practical Rhizobium-Legume Technology Manual. Technical Manual No. 19. ICARDA. Syria.
- 9- Diar kianmehr, H., Hashemi nejad, F., and Hajian shahri, M. 2000. Symbiosis of Vesicular Arbuscular Mycorrhiza (VAM) effects on Bromus (*Bromus tectorum* L.) plant growth. Journal of Base Sciences 13(2): 13-27.
- 10- Diop, T.A., Krasova-Wade, T., Diallo, A., Diouf, M., and Gueye, M. 2003. *Solanum* cultivar responses to arbuscular mycorrhizal fungi: growth and mineral status. African Journal of Biotechnology 2(11): 429-433.
- 11- Dorenbos, D.L., Mullen, R.E., and Shibles, R.M. 1989. Drought stress effects during seed fill on soybean seed germination and vigor. Crop Science 29: 476-480.
- 12- FAS (Foreign Agriculture Service) 2005. Oilseeds: world market and trades. Current World Production, Market and trade reports. <http://www.fas.usda.gov>.
- 13- Hadi, H., Daneshian, J., Asgharzadeh, A., Hamidi, A., Jonoubi, P., Ghooshchi, F., and Nasri, M. 2009. Effect of free and symbiotic nitrogen fixing bacterial co-inoculation on seed and seedling of soybean seeds produced under deficit water condition. Agroecology 1(1): 53-64. (In Persian with English Summary)
- 14- Hadi, H., Asgharzadeh, A., Daneshian, J., and Hamidi, A. 2010. Effect of soybean co-inoculation with *Bradyrhizobium japonicum* and *Azotobacter chroococcum* on nodule and plant characteristic the seeds produced under drought stress. Soil Research Journal 2A(24): 34-46.
- 15- Hunter, E.A., Glasbey, C.A., and Naylor, R.E.L. 1984. The analysis of data from germination tests. Journal of Agricultural Science. Cambridge 102: 207-231.
- 16- Ilbas, A.I., and Sahin, S. 2005. *Glomus fasciculatum* inoculation improves soybean production. Acta Agriculturae Scandinavica 55(4): 287-292.
- 17- Khan, A.G. 2006. Mycorrhizoremediation-an enhanced form of phytoremediation. Journal Zhejiang University Science B7(7): 503-514.
- 18- Kloepper, J.W., Scher, F.M., Labiret, E.M., and Tipping, B. 1986. Emergence Promoting Rhizobacteria: Descriptions and Implications for Agriculture, p.: 155-164. In: Iron, Sidrophores and Plant Disease. Ed., Swinburne, T.R., Plenum, New York.
- 19- Kucey, R.M.N., and Paul, E.A. 1982. Carbon flow, photosynthesis, and N₂ fixation in mycorrhizal and nodulated faba beans (*Vicia faba* L.). Soil Biology and Biochemistry 14: 407-412.
- 20- Ramadan, M.A.E.H., and Attia, M. 2006. The use of Arbuscular Mycorrhizal fungi to protect plants and soil using contaminated water. Geophysical Research Abstracts 8: 3129-3130.
- 21- Rasi Pour, L., and Aliasgharzad, N. 2007. The interaction effects of P solution bacteria and (*Bradyrhizobium japonicum*) on growth indices, nodulation and some mineral uptake in soybean. Journal of Sciences and Techniques of Agriculture and Natural Resources 4: 53-63.
- 22- Rosas, S., Rovera, M., Andres, J., and Correa, N. 2002. Effect of phosphorous solubilizing bacteria on the rhizobialegume symbiosis. Proceedings of the 15th International Meeting on Microbial phosphate Solubilization. Salamanca University, 16-19 July, Salamanca, Spain.
- 23- Saha, R., Mandal, A.K., and Basu, R.N. 1990. Physiology of seed invigoration treatments in soybean (*Glycine max* L.). Seed Science and Technology 18: 269-276.
- 24- Sharma, A.K., and Johri, B.N. 2002. Arbuscular Mycorrhizae, Interaction in Plants, Rhizosphere and Soils. Oxford and IBH Publishing, New Delhi, 308 pp.
- 25- Smiciklas, K.D., Mullen, R.E., Carlson, R.E., and Knapp, A.D. 1989. Drought-induced stress effects on soybean seed calcium and quality. Crop Science 29: 1519-1522.
- 26- Stankova, P., and Stankov, I. 2001. Effect of the soil drought on the sowing qualities of seeds in common wheat (*T.*

- aestivum* L). Rasteniev dni-Nauki 38(7/10): 306-308.
- 27- Taiz, L., and Zigger, E. 1998. Plant Physiology. 2nd edition. The Iowa State University Press. Amsterdam 560 pp.
- 28- Thiagarajan, T.R., and Ahmad, M.H. 1993. Influence of a vesicular-arbuscular mycorrhizal fungus on the competitive ability of *Bradyrhizobium* spp. for nodulation of cowpea *Vigna unguiculata* (L.) Walp in non-sterilized soil. Biology and Fertility of Soils 15(4): 294-296.
- 29- Thomas, A.L., and Costa, J.A. 1996. Effect of water deficit on soybean seed size and seedling vigor. Pesquisa Agropecuaria Gaucha 2(1): 57-61.
- 30- Wasule, D.L., Wadyalkar, S.R., and Buldo, A.N. 2002. Effect of phosphate solubilizing bacteria on role of *Rhizobium* on nodulation by soybean. Proceedings of the 15th Meeting on Microbial Phosphate Solubilization. Salamanca University, 16-19 July, Salamanca, Spain.
- 31- Zaidi, S.F.A. 2003. Inoculation with *Bradyrhizobium japonicum* and fluorescent Pseudomonas to control *Rhizoctonia solani* in soybean [*Glycine max* (L.) Merr]. Annals of Agricultural Research 24: 151-153.